

DONGÓ

A Garabonciás

XIV. év. 2. szám. 1916 január 15. Cleveland, O

FARSANGI BESZÉLGETÉS.

- No, komám, hát hogy szógál a családi egészség?
- Hát, hálistennek, a gyesznók szépen hiznak.

A MAGYAR DAL.

Ott terem lenn a Tisza partján,
Mint a magyar szél: siró és szilaj;
Mezők zsoldára, szabad ének —
Ki irta?... Bizony azt se kérde, —
Lelkünkben szálló óriás sóhaj.

Szárnya legyen bár korcsma-mámor,
Vagy a nagy pusztán égő szerelem
Legyen rikoltó magyar átok, —
Lángszinü mind: (magyar virágok)
Ritmusa szent, mert könyvből terem.

Bennük dalol a Tisza habja,
Hullámos kedvü, mint a Balaton.
Szárnas szavakkal bőven ömlik,
Játékosan, cifrán kötődik
S imádságként zeng férfi ajkakon.

Ez a mi vérünk muzsikája,
Lelkünk megszentelt lángoló bora,
Párisban vagy a Tisza táján
Hegedün zeng, vagy régi hárfán, —
Ha hallod, — el nem felejtéd soha.

Ez az egyetlen ősi kincsünk:
Világhódító, szárnyas drága dal,
Melyből miként Tokaj borából
Az ősi mámor tüze lángol,
Melyben örökké él a bus magyar.

DUTKA AKOS.

Szálló igék.

Elfutott a saját árnyékától.

Nagyon szeretett dicsekedni a bátorságával a pricedalei bodi. Egyszer betért a bátor bodi a szalonba s kért egy pohár sört. Azonközben belepislantott a tükörbe, de a tükör homályos volt s a bodi nem ismert magára, azt hitte, hogy valami ellensége leselkedik reája. Felfogta a pohár sört s úgy tett, mintha az ellenfeléhez akarta volna hozzávágni. Természetes, hogy a tükörkép ugyancsak ezt tette. A bátor bodinak annyira a lábába szállt a

bátorsága, hogy kiszaladt az utcára és ott kiabálta, hogy a természetburáját, még a fejéhez vágta volna a sörös kancsót, ha meg nem lépek. Azóta nem jó a bodinak azt mondani, hogy nézzen bele a tükörbe.

A miszisz, a miszter és a bártender.

Kimenője volt a pittsburghi bártendernek. Magához vett egy üveg rumot s meglátogatott egy ismerős misziszt, akinek az ura dolgozni volt a "sapba". A miszisz teát főzött a rumhoz és elment, hogy a teához "kekszit" hozzon. A bártenderre pedig rázárta az ajtót, hogy a szomszédok meg ne tudják, hogy ő ott van. A miszisz sokáig elmaradt, a bártender pedig elunta az egy helyben való ülést, hát elkezdett sétálni, amiről a szomszédok megtudták, hogy ott van. Teázás után a "bártender" eltávozott s nemsokára haza jött a miszter. A szomszédasszonyok besugták neki, hogy kutya volt a kertben s hogy a miszisz még az ajtót is rázárta a "bártenderre", amikor "keksziér" ment. Okos volt a miszter s azt felelte, hogy nem kellett volna bezárni az ajtót, mert a bártender akármikor is eljöhet csak többen meg ne tudják. Nem is tudták meg mások, mint a szomszédasszonyok s tőlük az egész Pittsburgh.

Dogtowni Jókivánságok.

..Malacpecsenyére fájjon a fogad és kapjál helyette keserü halat vacsorára.

Menjél el Zanesvillebe szalon megnyitási ünnepélyre és kösd a borjudat a lámpaoszlophoz.

Nyerjél te élő galambot a sorsoláson és az üres levegőt szorongasd a markodba galamb helyett mire hazaérkezel.

Galambot nyert, mint a dogtowni zenész.

Egy zanesvillei bálban muzsikált a dogtowni muzsikos és a sorsoláson egy élő galambot nyert. A muzsikos úgy megörült

a nagy "preiznak" hogy annyi mérget ivott, hogy alaposan berugva került haza Dogtownba. A felesége előtt pedig eldicsekedett, hogy ő milyen szerencsés ember, milyen gyönyörű "preizot" nyert. De azért a galambot mégsem tudta felmutatni, mert az utközben szárnyra kelt s ott hagyta a szerencsés nyert, amit a muzsikos csak akkor vett észre, amikor a misziszének meg akarta mutatni. Azóta, ha valaki felsül, azt mondják, hogy galambot nyert, mint a dogtowni zenész.

Beszédet tartott, mint a cantoni potyaolvasó.

Szép zártkörű mulatságot rendezett karácsonykor az alliancei fiatalság. A meghívott magyarok nagy számban jelentek meg az estélyen, sőt a Dongónak egy cantoni potyaolvasója is ott volt.

A vacsora olyan izletes volt, amilyen izletesen csak a magyar gazdasszonyok tudnak főzni s a jókedv, a mulatság olyan magyaros volt, ahogy csak a magyar legények tudnak mulatni. Múltás közben természetesen a felköszöntők sem maradhettek el s a felköszöntő magyarokon meglátszott, hogy nem gyakorlatlanok a talpraesett felköszöntők elmondásában. A "tösztmester" egymás után hívta fel a vendégeket szólásra, csupán a cantoni potyaolvasót nem kérte fel, pedig majd kifurta az oldalát az el nem mondott szónoklat. Nem is birta sokáig a bodi, felkelt s nagy torokköszörülés között engedelmet kért, hogy ő is beszélhessen. A szót megkapta a bodi, de csak annyit tudott kinyögni, hogy tisztelt társaság. Szóval a bodi nagyon szépen belesült a felköszöntőbe. De hogy mégse maradjon egészen szégyenbe, hát boldog husvéti ünnepeket kívánt. Karácsony estéjén — az alliancei fiatalásnak. Erre a jókivánságra az egész asztaltársaság óriási hahatára fakadt s a potyaolvasó úgy elrestelte magát, hogy "ángliusan" köszönt el a háztól, azaz, megugrott. Azóta, ha valaki nagyon erősködik s belesül a dologba, ráolvassák a fenti mondást.

Vidéki krónika.

Agyonütötte a döglött kutyát.

Nagyon megunta a kutyáját az eldoradoi burdosgazda, mert az eb igen falánk, de amellet igen lusta dög volt. Akárki bejárhatt a miszter portájára, de a kutya még csak a fülét sem bilentette, gondolván, ugasson a gazda, ha akar. Megsokalta a miszter a kutya lustaságát, hát kiadta a parancsot, hogy a dögöt agyon kell löni. Az egyik bodi vállalta a "dzsábót" Kikötötte a kutyát a porcs oszlopához és négyszer reálőtt, de a kutya meg sem moccant, még ahhoz is lusta volt, hogy megdögöljön. Mikor a bodi ötödször is reá lött, akkor meg a madzagot találta, ami természetesen elszakadt. Ezt már a kutya is észrevette és fel-tápáskodott, hogy elszaladjon. Egy másik bodi azonban, aki látta, hogy a társa a revolverrel csak a levegőbe hasít lyukat, elő-kerülködött egy hatalmas durunggal s addig ütötte a kutyát, amíg ki nem adta a páráját. Most már a revolveres bodi hatodszor is rálőtt a döglött kutyára, amelyet végre el is talált. Aztán eldicsekedett, hogy egyetlen golyóval lötte agyon a "burdósza" kutyáját.

Az oszlopnak nézett bodi.

Az eldoradoi bodi elment hazulról, hogy megvárja a "szvithartját", amíg kijön a "stórból", ahol dolgozott. A "stor" előtt megállt a bodi s mert a "görli" sokáig nem mutatkozott, unalmában belebámult a levegő egyik

hig pontjába, szóval úgy állt ott, mint valami sóbálvány. Ugyan-csak az üzletfelé lovagolt egy másik bodi is, aki az előbbi bodinak a vetélytársa volt, mert egy és ugyanazon görlibe bolondultak bele mindketten. A bodi látta a vetélytársát a levegőbe bámulni, leugrott a lováról s a lovat a bámuló bodihoz kötötte, mint valami oszlophoz. Nemsokára jött a "szvithart" is a "stórból" s látván az imádóját a levegőbe bámulni a hozzákötött lóval rettenetes hahotára fakadt. Erre már a bodi is föl-eszmélt és szörnyen elszégyelte magát. Leoldotta a ló kötőfékjét s úgy elszaladt, mintha fegyverből lötték volna ki. A "görli" pedig, aki ugyis jobban szerette a vetélytársat, karonfogva el-sétált vele.

A mulatság vége.

Nagy keresztelő volt a torringtoni miszter házában s ahol anynyi jó enni és innivaló és oly sok szép vendég volt, ott a zenész urak sem maradhattak el. Meg is jelent az egész banda és huzták a sok csárdást világos virradtig. Nem volt "smucig" a házigazda s úgy hordta a zenészeknek a sok mérgezt, hogy még a szemük is kidülledt belé. Reggelre a zenész urakat elázva rakták fel az automobilra. A cimbalmos váltig erősítette, hogy ő a cimbalmától meg nem válik, mert ő attól soha életében nem vált meg. Nem is hagyta a cimbalmot az autóba behelyezni, hanem a hátára vette s úgy ült bele a "masinába". Othon a zenészek jól kialudták magukat, de amikor a cimbalmos felébredt, akkor vette észre, hogy a hangszerének egyik lába hiányzik. Nosza szaladt keresni a zenész ur a hetedik lábát s olyan szerencséje volt, hogy néhány órai keresés után rátalált az automobilra, amelyik őket reggel hazavitte s az autóba tényleg megtalálta az elveszett cimbalomlábát. Hirte-len a hóna alá csapta s nagy diadallal vitte haza, megfogad-ván, hogy máskor jobban vigyáz a hetedik lábára.

MINDEN HOZZÁM ÉRKEZŐ PÉNZKÜLDEMÉNYÉRT

SZAVATOLOK

Pénzküldeményeit juttassa **hozzám**, mert én azokat

POSTAI ÚTON

a leggyorsabban, a legpontosabban és a **LEGBIZ-TOSABBAN** kiutalom az óhazai címzetteknek. Otthon **VÁRVA-VÁRJÁK A PÉNZT ÖNTŐL**, küldjön tehát **ÁLTALAM** és minél gyakrabban. volt cs. és kir. konzuli ügyvivő

NÉMETH JÁNOS, bankár

457 WASHINGTON ST.

NEW YORK, N. Y.

Városi fiókiroda: 1597 Second Ave., New York.

KATONAVONAT.

Irta: Várnai Zseni.

Dalolva mentek a csaták elébe,
Viszi már őket a virágos vonat,
Viszi már, viszi a piros vérüket,
Viszi már, viszi az erős karjukat.

Viszi az acéltáborok felé,
Hol várja őket ezer bus halál...
És zengő daluk a virágos vonatról,
A tiszta légben messze-messze száll.

S a vonat egyhangú kattogásával,
Amint egybeolvad a harci ének,
Ugy hallom én — szívemmel hallom talán —
Mínthogyha halotti dalt zengenének.

S vidám szemekkel és mosolyos ajkkal,
Ahogy kinéznek a vonat ablakán,
Míntha megannyi szörnyü, csonka holttest
Torz vigyorgással meredne reám.

Hörgést, sikolyt, haláltusát hallok
És amint szédülten lehunyom szemem,
A csaták minden észvesztő borzalma
Lidérces álmoként játszik velem.

Fiat sirató anyákat látok
S míntha már sirna az árvák jaja
S szerelmes asszonyok tébolyos könye...
Oh, szörnyűség ez, szörnyü éjszaka.

És tempós robajjal, ahogy eltűnik messze
A földszitett katonavonatot,
A balga szellő még elhozza nékem
A töredezett énekhangokat.

Csak nézek utánuk sápadt-dermedten,
A szívem míntha kinokban égne...
Ugy érzem, virágos ravatalok tűnnek
A távolba el, a messzeségbe.

AKIK PÉNZZEL KERESKEDNEK.

A legkeresettebb árucikk a pénz. És a jövedelmezőbb árucikk. Talán még a búzánál is többet hajt.

Az egész világon termett tavaly 845 métermázsa buza. A mi megért körülbelül 16 milliárd koronát. A világ összes pénzintézteinek okvetlenül nagyobb jövedelmük volt ennél. Pedig a föld lakosságának majdnem egy harmada a búzából és a búzáért él. Egész esztendei munkája a búzának szól. Ha izzad, a búzájáért izzad, ha álmatlan éjszakákon virraszt, a buza tölti el aggodással a lelkét és ha imádkozik esőért és napfényért i mádkozik: a buza számára.

Száz- vagy kétszáz ezer ember pedig, szóval egy kis hangyaboly a búzával foglalkozók oceánja mellett, ide-oda adogat színes papirosokat (amik olyanok, mint a cognacos üveg vignettái), s nagyobbjövedelemre, haszonra, vagyionra tesz szert, mint a sok-sok millió munkás.

A pénzzel való kereskedésnek ugyan sok formája van, s mindenik nagyon hasznos. Van egy nagy bankóm (csak úgy példának mondom), s kell helyette aprópénz. Fizetnem kell, hogy felváltsák. S ha az aprópénz már

hazánkban. Mindent lehet hitelbe nagyon huzza a zsebemet, megint fizetek, hogy visszaváltsák. Ha magyar pénz helyett németet akarok, ráfizetek, ráfizetek; ha német helyett angol kell, ráfizetek, s ha megint csak magyart akarok, újra ráfizetek.

Aki egész életén át utazik, még akkor is elfogy a vagyona, ha semmit se költ. A végén mind a pénzváltóknál van.

A börze nyelven kétféle pénz van a világon. Az egyik pénz, a másik áru. Ha veszem a pénzt, drágábban mérik, mint a mennyit ér, ha eladom, olcsóbban veszik meg. Hát ez az áru.

A kamattal éppen így vagyunk. A kamatnak (hisz ezt mindenki tudja) lába van. Ezen megy el a pénz. Ha nekem jár a kamat, akkor kis lába van neki; ha a bankoknak jár, akkor nagy lába van neki. Ez a kamatláb.

A pénzre a törvény roppantul vigyáz, hogy ki ne uzsorázzák a szegény embert. Minden országban ezerfajta védekezési mód honos az uzsora ellen. A gyilkosokat sem üldözik szigorubban, mint az uzsorásokat.

Ezért van, hogy sehol a világon pénzt nem lehet másképp szerezni, csak uzsorára.

Gyönyörű dolog a hitel, s nagyon általános, főképp szeretett

kapni a világon, talán még mulatságot is. Ha ruhát veszek, vagy butort, házat vagy földbirtokot, mulatságot vagy feleséget jóformán meg se kérdezik, hogy mikor, hogyan és miből fogok fizetni. Még csak irást se kérnek az adóstól. Megbiznak a becsületes nézésben.

De kérjek csak pénzt. Igazi készpénzt. Alá kell írnom nekem, a feleségemnek, az őseimnek, az unokáimnak. Biztosítanom kell az életemet, a testi épségemet. Le kell kötnöm a magam és összes jóbarátaim minden meglévő és leendő vagyionát és jövedelmét, s még arról is irást kell kiállítanom, hogy nem ülök automobilba és csónakba.

És mivel az uzsorakamat tilos, hát nem kapok pénzt. Hanem kapok tíz millió darab koporsószeget, vagy ötven vagon erdei mohát. Azt nekem meg kell vennem drága pénzen a hitelezőtől, s mindjárt megint eladhatom neki hallatlan olcsó áron. Különben azt mondja, hogy csak tessék átvenni a koporsószegeket. Ami persze nincsenek meg sehol.

Vulpes.

Honfibrátom!

Már a farsang is itt van, hát betáncoltathatnád a betegeket a Dongóhoz!

MUFFOL MISKA

főburdos vélekedései.

Mán a zorosok krizmusza meg ujéve is elmult osztég itt van a farsang a boloncságok meg a lakadalmak ideje. Hát mondok ijjenkor kilyut a jóbul minden jóra való cingel embernek, de leginkább a főburdosnak, merhogy a főburdos vagy nagyvőféj vagy egyeb a lakadalmakon. De mindég valami csak nem vőlegény, merhogy a főburdos nem arra való, hogy megházasoggyon. Nosszeri!

Aszongya a misziszem, hogy aszongya gyerünk el a muli pikcsébe, merhogy a háborus képeket mutogatik oszt sokat lőnek. Hát mondok acórajt miszisz. Oszt el is mentünk. Igen teccett a miszisznek a háboru, de leg-sült a magyar huszárok oszt a szeme maly kidüjjedt a nagy nézésbe. De otthun megvót a nagy baly, mer a miszter igen morgott oszt hamarosan ojjan háboru lett, hogy még a muli pikcsébe se vót külömb. Oszt hogy a miszisz igen kijabált a policér, hát komának szólitották a misztert. Egy napig a gyélbe vót a miszter, oszt a miszisz igen rihelte a dógot, hogy rabkosztra került a misztere. De mondok sose busujjék miszisz, legalább megtuggya most, hogy mijjen a rabok file.

Egy másik miszter meg aszt izente nekem, hogy ha még ecer elmegyek hozzá mákot törni, hát letöri a derekamat. No

mondok mán abbul se lesz semmi, merhogy ésszel mésszel vakolik a falat oszt máskor nem megyek oda mákot törni, mer utóvégre a zembernek csak egy dereka van, oszt még a kutyának se teccik, ha letörik a derekát.

No de nem is szavazok mán többet, merhogy kutya hideg lett ecerre oszt a zember még sines egész fábul, hát nem igen álli a kutya hideget. Oszt hogy sokat kell fütteni, hát mondok ha valamejjik miszisznek lyó fütő kell, hát csak izenyen. merhogy ijjenkor lyól esik egy kis meleg. Oszt decól!

Haláleset.

A mozgósítás napjaiban történt. Beállit egy csongrádmegyei magyar a népfölkelőket sorozó őrnagyhoz. Őszbecsavarodott haja lekonyult bajusza, ráncos homloka idős emberre vallott.

— Hány esztaendős? — kérdezi a tiszt.

— Jelentem alássan, negyvenkilenc.

— Akkor itt magára nincs szükség. Elmehet!

— De megkövetem alássan, — tóditja a hivatlan vendég, nagyot rántitva a vállán — mégis csak jelentkezek, merhogy most kerültem ki a csillagbörtönből. Hát hogy baj ne essék...

— Aztán miért volt a csillagbörtönben?

— Haláleset miatt, alássan jelentem az őrnagy urnak.

A gáz használat tiszta.

A gáz használatánál nincs piszok, füst, hamu és korom.

Olyan fütőanyaga van, amely kényelmessé teszi, s amellet tisztán tartja otthonát.

Nem jár munkával, nincs lapátolás, nincs raktározás.

Egyszerűen meggyújtja a gyufát, kinyitja a csapot és megvan a kívánt meleg.

THE EAST OHIO GAS CO.

VETERÁN PESTA

régí amériká és Zöldfülü Marci.

No Marcink, hát a három királyok napja is elmúlt, de még a zorosok krizmusza meg ujéve is oszt beütött a farsang, hát mondok megest csak lyó világ lesz, merhogy ez a bolondok idelye. Hát így nekünk is kilyut maj a lyóbul, mer mink se öltük meg a zöregapánkat, hogy minket okosoknak tartsanak.

Hát csak nem bolond valaki a mai világba, hogy okos legyék, mikor minden okos ojjan bolond, hogy éhen hal. Meg osztég eztet a földet nem is okos embereknek tanáta ki Kolompos bátyánk, aki maga is csak holmi okos bolond vót, merha nem az lett vóna, hát akkor oszt nem hagyta itt el mindent oszt nem hagyta vóna másnak ugy, hogy rájadásul még a dsélbe jusson. De hát régen megmonta mán aztat a híres nótafaragó Petőfi Sándor, hogy aszondi nagy bolond vót egy okos, merhogy éhen hótt.

Hát nem is kell ide valami sok ész, mer lám a Marcinak van ugyan magához való esze, aki egy csirkének se vóna igen sok, de azér a Marci ugy él itt velem együtt, akárcsak a hal a vízbe. A Marci csak megmutati a zókontris lajbit meg aztat a két gombot, aki a lajbin maratt, oszt van becsület rogyásig! De azér jungsztonba még se szerettem vóna lenni, merhogy oda se sok ész kellett, de mán keves ésszel is több vót a soknál, mer azér a zember mégse egész marha, hogy nekimenjen akárki szegénységének. Mer ha mán a kompánistával vót bajok, hát fikszolták vóna meg a kompánistát, de nem a szegény botosokat, akikrül még

a testi ruhát is leszették.

Hát csunya dolog vót, de aszondom, hogy ha egypár órajtos gyerek magyarosan a markába köpött vóna, hát egész máskép lett vóna minden. Csakhogy az a baly, hogy a vaskalapos policok csak akkor legények, ha valaméjjik szegény hunki egy cseppet belódit a testi italbul oszt vagy négyen lyól megtapogatik a bunkókkal.

Hát elég az hozzá, hogy mán megest felirtak valamit a rovásunkra, pedig anélkül is elég, merhogy a zángliusok miatt ugy szeretnek most minket, akárcsak a fene a kis maalcót. Oszt hogy igen mérges vótam a jungsztoni dolog mijatt, hát orosz szilveszterkor bepislantottunk a vén sipkához, mármind a Lackóhoz Klivlandba osztég ugy benyalogattunk a mérges nevü testi italbul, hogy a Marci maly nekiment a zindsájnak. De azér a zindsajnak nem esett balya, merhogy a Marci felye vót puhább. Pedig hát régen benyótt mán a felye lágya még pedig igen is benyótt.

Oszt maly elfelejttem, hogy a Kidongó szerkesztőnél is vótunk ulyesztendőt köszönteni, de aszonta, hogy van bódog ulyéve a kutyának, de nem neki. Hát így oszt nem is kaptunk egyebet egy-egy törött tóbisznál, de hát nem is csuda, merhogy a beteget vagy nem küdik a hátlikasok, vagy ha küdenék, hát ellopik holmi newijorki csirkefogók. A radai rosseb esne beléjük.

Oszt erre a méregre muszály lenyelni legalább két mérgest. — Mozogj hát Marcink, oszt ne légy ojjan, akárcsak a patyikus orvosága a zöreg ulyásba.

A vicinális.

Ugyan, hogy utazhatik folytonosan azon a az unalmas, lassu vicinálison?!

— Lassu? No jól adja! Ugy repül, mint a szél és mindig pontos.

— Hogy lehet az?

— A mozdonyvezető megnövelt és nagy papucshős lett belőle. A felesége megparancsolta neki, hogy mindennap este nyolc órakor otthon legyen, hát a loko motiv sem késhet.

**MIT ÉR A VAGYON,
HA NINCS EGÉSZSÉG.**

Gazdagok a vagyoniukat szives örömet oda adnák érte, a mikor betegek. Mégis hányan nem gondoskodnak az egészségük biztosításáról. Hányan vannak, akik gyomruk rendetlen működésével, vérük tisztatlanságával nem törődnek, elhanyagolják. — Pedig egy nagy doboz

PARTOLAAz Orvos
Cukorka Alakban

gyomor- és vértisztító gyógycukorka megvédi egészségét minden bajtól. A Partola az által, hogy tisztítja a vért és gyomrot, erőt, egészséget ad. Munkabíróvá, ellentállóvá teszi az egész szervezetet.

Ebből a kiváló hatásu gyógycukorkából egy dollárért egy nagy dobozzal (hat dollárért öt dobozzal) küld a feltaláló:

**PARTOS
PATIKA****NEW YORK, N. Y.
160 Second Ave.****HUSZÁR-NAPTÁR
1916-ik ÉVRE INGYEN!**

A magyarság büszkesége ez a kép, amelyet ingyen küldünk minden egy dollár ára rendeléssel együtt, öt dolláros rendelésével négyet kap. Rendelésével és a pénzzel együtt ezt a szelvényt is küldje be.

Rendelését így címezze:

Partos Patika, 160 2nd Ave. New York (Dpt.)

Háborus humor.

A lovas tengerész.

A háboru kezdetén Dankl hadseregében volt egy tengerészkapitány is. Ő volt az ugynevezett Visztula-flottilla parancsnoka. Ezt a tengerészkapitányt később az ötödik hadtesthez osztották be, ahol az volt a feladata, hogy ő jelölje ki a tábori körleteket és a parkplatzot. A kedves, előkelő és rokonszenves tisztet valósággal bálványozták a bajtársai. A hosszas táborozás alatt elunta a szekerezést és lovat kerített magának:

— Fiuk, — állított be egy napon a törzshöz, — a mai napon valóra váltak a viccek. Ime itt állok előttetek. Ugy nézzetek meg engem, hogy én vagyok az első lovas tengerész.

Ugyancsak ő vele történt meg, hogy vizimádó lévén, nagy előszeretettel rendszeren mocsaras helyen jelölje ki a tartózkodási helyet, de legalább víz közelében.

Egyszer panaszra jöttek, hogy a löszterlep vizes területen fekszik.

Mihajlovits kapitány ment ki megvizsgálni, hogy mi igaz a dologban. Amikor kiérkezett, ijedten csapta össze a kezét és az elégedetten mosolygó tengerésztiszthez fordult:

— De kérlek, hisz itt víz van!

A tengerészkapitány elővette rovátkolt lovaglópalcáját, bele nyomta a földbe és neheztelő hangon felelt vissza:

— Husz centiméter... Hát ez tinektek víz? Ez nem víz fiam, ez pocsolya.

Mivel kerítették be az oroszokat Gorlicénál?

Közvetlen a front mögötti első városban csattant el ez a kedves adoma:

A stamm-asztalnál, ahol a város előkelőségei ülnek, a gorlicai diadalról perog a beszéd. Rettenetes nagy számok röpöködnék a levegőben: ötven repülőgép, tizenöt vonat és a többi. Mikor a foglyok számára kerül a sor, félénken böki ki az elbeszélő: százezer!

— Hm százezer... százezer — ismételteti egy öregebb bácsi — százezer, hát hogy lehet az?

— Ugy, hogy bekerítették őket a miénk.

— Ahá... bekerítették ... most már értem. De hát mivel kerítették be őket?

— Mivel? Hát nem láttad azt a sok szeges drótot, amit négy szekéren vittek itt fölfelé tegnapelőtt?...

Szentséges főszentszék.

Az egyik alföldi egyházmegyében címeződött az alábbi levél: Szentséges főszentszék!

Tisztelettel küldöm az irást, hogy a korábbi járkálásom, most már mind semmis. Továbbá semmis az irás is, amiket küldtem. Mer én már azt mind nem kívánom. Azt ugyan beösmérem, hogy az uram rossz, részeges és hogy sokáig a Repkálánnyal tartott. Az se volt ha zugság, hogy mindennap úgy összevert emiatt, akár a kutyát, de azért most mégis semmis minden, mer lüvést kapott a lábába. Tisztelettel kérem a szentséges főszentszék, hogy ott is nyugodjanak bele ebbe a dologba, mer most már hét hónapja, hogy katona, aztán ott kiszendett mindenr. Én hónap meggyek fel hozzá Pestre a spítálba, hát így meg idejébe visszaaprendádom az egész válást. Mégis csak ü az én férjezett uram senki más. Maradtam tisztelettel Sóti Mária, Kecelen.

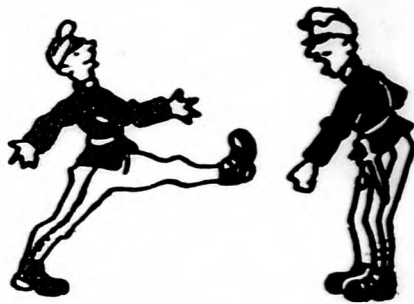
“Tulórázás.”

A háboruban a posta is lassabban jár. Csak most kaptuk meg azt a levelet, amelyben egy németországi előfizetők, a következő kedves kis jelenetet írja meg:

Berlin egyik pályaudvarán történt meg a háboru elején.

Rezervistákat vagoniroztak be éppen, amikor a pályaudvaron elterjedt a híre, hogy Anglia is megüzente a háborut.

— Nem rossz, — mondta az egyik rezervista, aki polgári életében iparos egy nagy gyárban. — Legalább “tulórázhatunk!”

Természetes.

— Ez az ember nem fog természetes halállal meghalni.

— Miért?

— Mert biztosan felakasztják.

— Nos és ez nála nem természetes?

Hornyák Gyuri híres csaplár,
A csapja már hajnalban jár.
Gyerünk pajtás, igyunk nála,
Mert ő szkunert rak a bárba.
Térjen be, ki arra járna;
Ott talál majd Veteránra.
Címe: 612 FRONT STREET,
a kis “esencsnél”. TOLEDO, O.

\$ZEPE\$\$Y

A LEGRÉGIBB MAGYAR KÖZJEGYZŐI, PÉNZKÜLDŐ ÉS HAJÓJEGY IRODA OHIO ALLAMBAN.

Legbiztosabb pénzküldő és hajójegy iroda Amerikában. — Hazai ügyek pontos és szakszerű elintézése. — Honfitársak minden ügyben forduljanak hozzá. Címe: JOS. L. SZEPESSY, 9117 BUCKEYE RD., CLEVELAND, OHIO.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY.
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

Előfizetési ár:

Amerikában egy évre \$2.00
Magyarországra " " \$2.50

10618 Earle Ave., CLEVELAND, O.

Egyes szám ára 10 cent.

DONGÓ

MUNGARIAN COMIC PAPER PUBLISHED
SEMIMONTHLY.

Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered at the Cleveland, O., Post Office as
Second Class Mail Matter
February 15th — 1903 under the act of
March 3, 1879.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI

Benne vagyunk az ujeszten-dőben. Alig mult el belőle két hét, s máris lekopott a szíves jókívánságok zománca. Az év megváltozott, de az emberek maradtak a régiek. Kiki szalad a saját megélhetése után és vajmi keveset törődik embertársaival, legfőlebb talán akkor, ha valami rosszat lehet mondani azokról. Mert hát a tülekedő földi ember csak a sátoros ünnepeken szereti egymást határtalanul, de már a szürke hétköznapiakra vajmi kevés jut a szeretetből.

Elmultak a sátoros ünnepek, beálltak a szürke hétköznapiak, s az egymást csak nemrégien szerető, egymásnak boldog ünnepeket kívánó emberek a megszokott módon rohannak a napi kenyér után. A hétköznapi élet vásári tülekedése rendre elfújta a karácsonyfák, pislogó gertyáit, s az egymásnak nemrégien boldog ünnepeket kívánók közül sokan az udvarvégebe dobott

karácsonyfa vastagabb végével köszöntik a másik embert.

Mert ez a földi élet csupa komédia. A kincs és vagyon után rohannak a földi halandók, s képesek egymást megcsalni, sőt gyakorta meg is gyilkolni néhány rongyos garasért. Csaknem kivétel nélkül minden ember elégedetlen sorsával és egyre többet akar a már meglévőnél. És lőt-fut, tülekedik, egymást marja és gyilkolja a boldogtalan földi halandó a muló anyagi javakért. És arra vajmi kevesen gondolnak, hogy egyszer csak jön a megalkuvást nem ismerő halál és lekaszál szegényt és gazdagot, boldogot és boldogtalanul. A veritékkel, gyilkos tülekedéssel gyűjtött kincs nem ér előtte semmit, a vagyongyűjtésben összetört földi maradványokon megosztoznak a falánk kukacok.

A földi ember mégis rendületlenül megmarad régi szokása mellett és az anyagi boldogulás kedvéért magára vállal és másokra rak görnyesztő terheket. Így azután a földi élet állandó háboruvá, soha meg nem szünő szenvedés lesz, pedig a természet annyi jóval ruházta fel a földet, hogy kellő munka és egyéb megosztás mellett gondtalanul megélhetne rajta minden földi lény. Nem lenne ok a gyűlölködéésre, a garasokért való véres tülekedésre. Megszűnnének a kiváló ellentétek ugy anyagiilag, mint szellemileg, s közelebb kerülnének egymáshoz az emberek, akik folyton folyvást csinálják a tiltó törvényeket, folytonosan emlegetik a szeretet tanítását, de azért ugy a csatateréken, mint az élet hétköznapi piacán egyre gyötrik, csalják, lopják és gyilkolják egymást.

Európában kiszedik egymás belét a különféle nemzetek, Amerikában pedig vígan gyártják a gyilkolás eszközeit a szemforgatók, akik vasárnaponként kegyesen beülnek a templomi padokba, akik bűnbánólag verik

a mellüket, de akik a nyomorult, a piszkos haszonért meglopnák magát az istenséget, akinek pedig hajlékot emeltek és pedig legtöbbször csak azért, hogy a meggyőződéssel hívők millióit kegyes szemforgatásukkal félrevezessék. Hajlékot emeltek az imádságnak azért, hogy amíg abban a vérrel verejtékező és hittel hívő ember-hangyák imádkozni gyűlnek össze, ők azalatt kiszámítgassák, hogy miként lehet tovább nyuzni a birkánál is türelmesebb embertömegeket.

Üzlet! Üzlet! Ordítja végig a világon az ember és üzletet csinál vallásból, hazafiságból, szerelemből és minden egyébből. Adható és vehető az ember, akárcsak országos vásáron a vágómárha. De azért büszkék vagyunk embervoltunkra, bár azért vajmi kevesen tesznek valamit. Még a huszadik században sem az a jelszó, hogy fölemeljék igazi emborsorba az embert, hanem inkább odairányul minden törekvés, hogy minél jobban visszalökjék az állati sorba; mert hiszen az üzletre nézve hasznosabb az állat, mint az érző és gondolkodó ember.

De azért nagy a csodálkozás, ha az elhanyagolt emberből, ha az állati sorba visszarugdalt földi lényből kitör a dühös állat és fittyet hányva mindenféle földi rendelkezésnek, veszekedett dühében gyilkol, zuz, tör és rombol minden útjába kerülőt. Az east youngstowni eset szomorú bizonyítéka annak, hogy a huszadik század még mindig nem tette emberré az embert. Nem kell itt nemzetiségi és más egyéb kérdéseket feszegetni. A mesterségesen állati sorba szorított emberi lényből kitört az őszállat és ugy cselekedett, amint azt állati ösztöne diktálta.

A lerombolt házakat újra építik, a tetten ért "bűnösöket" a törvény hideg betűi szerint megbüntetik és azután "tovább forog keserű levében" minden éppen ugy, mint azelőtt. Mert a rideg törvénynek, s a törvénye-

ket magyarázóknak nem jut eszükbe az, hogy itt tulajdonképpen nem a nekivadult emberlények, de mások az igazi bűnösök. És pedig bűnösök azok, akiknek akár anyagi, akár pedig szellemi téren megvan a hozzávaló erejük és ezt az erőt nem az embertársak fölemelésére, oktatására és fölvilágosítására, hanem önző anyagi célokból inkább azok elnyomására és butítására használják.

Ebben a tekintetben sok itt a bűnös. Miközöttünk, magyarok között is, vajmi sokan akadnak olyanok, akik esetleges szellemi felsőbbségüket az anyagilag és szellemileg gyöngébbek kizsebelésére használják. És az amerikai magyarságnak mindaddig nem lesz egészséges közvéleménye, ameddig tehetetlen játékszere marad az anyagi boldogulásukat mindenek fölé helyező kufároknak.

De vajjon eljön-e valamikor az az idő, hogy fölnyilnak a vakságra kárhoztatott földi em-

berek, s megkülömböztetik az igazi jóakarokat a szépen szóló, de sötétlelkű kufároktól?!

A DONGÓ POSTÁJA.

Többeknek. A Dongónak Sas nevű ügynöke nincs, vagy legalább a Dongó kiadóhivatala nem bizott meg ilyen nevű ügynököt.

V. M. Köszönjük a jókívánást. Máskülönbén elég kutyául vagyunk az ujesztendőben.

H. K. Ma nagyon kevés ember panaszkodhat munkanélküliség miatt és így joggal elvárhatjuk a betegeket.

Z. M. A betegeket megkaptuk, a jubileumi számot elküldtük. ..

H. L. Hasonló jókat kívánunk. Álljon a vacsorája csupa térdkalácsokból és vállperecekből.

E. B. Igaza van; potyaolvasónak nincs helye jó társaságban.

B. S. A küldött vicceket kidongtuk. Kisüthetne ott egypár beteget.

W. J. Gondoskodtunk róla, hogy a kis "vereb"-ek megkapják a kottát. Jó egészséget kívánunk nekik.

Alliancei. Onnan gyakori a vicc, de ritka a beteg. Néha pedig a betegből sem ártana egykettő.

K. J. A beteg is megjött a tréfákkal. Mindkettőnek hasznát vesszük.

B. J. Kidongtuk, amint láthatja.

Sz. D. A betegeket nem küldhettük a kórházba; mert azonnal elpusztultak. Köszönet mindenért. Hasonló jókat.

Több dologról máskor szönlünk.

VEGYES HIREK.

A youngstowni magyarok büszkéek lehetnek. Már nem a rombolás miatt, hanem inkább azért, hogy nekik jutott a "Józan ész", no meg egy kis "gazság."

A new yorki tüntetés tekintetel a farsangi hidegre: véglegesen befagyott.

Az east youngstowni rombolók az egyszeri cigánnyal gondolkodtak: "ott döglik, ahol van.

Montenegró beadta a kulcsot. Belátta, hogy többet ér egy eleven kecsketolvaj, mint egy halott hős. Meg azután miért ne tanuljon a más kárán a ravasz Nikita népe?

Anglia nem elégedett meg az eddigi dicsőséggel. Most már fölesapott posta-tolvajnak. Hja! A büszke Albion előtt semmi üzlet se piszkos.

Mano olasz királynak egy a szerencséje: ha föld alá akar sülyedni szégyenletében, nem kell nagyot sülyednie.

Egyes hírek szerint Apponyi Albert gróf lesz a washingtoni nagykövet a hazaküldött Dumba helyett. A Fehér Ház kupoláját magasabbra emelik, ha tényleg igaz a hír.

JÓL JEGYEZZÜK MEG
MAGUNKNAK E NAPOT

1916.
JANUÁR 22

EKKOR VAN A CLEVELANDI
MAGYAR NYOMDÁSZOK ÁL-
ARCOS BÁLJA A WEST SIDEI
TURN HALLBAN AZ ÖZVE-
GYEK ÉS ÁRVÁK JAVÁRA.

MAGYAR HIRLAP

a legolcsóbb magyar napilap Amerikában.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

egy évre **3 dollár**

4 hónapra **1 dollár**

Egyes szám ára **mindig 1 cent.**

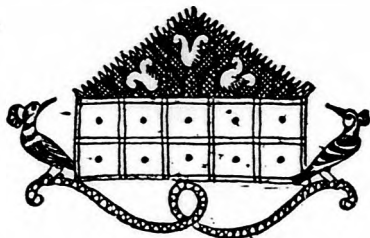
MAGYAR HIRLAP

magyar emberek tulajdona. - Szerkesztője:
Kemény György. - Mutatványszámot kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal. - Clevelandban egész héten **6 centért** kaphatja meg mindenki házhoz szállítva a lapot. - Jelentse be címét a kiadóhivatalnál.

MAGYAR HIRLAP

8802 Buckeye Rd.

Cleveland, O.

A VAK HARCOS.

Amely kilobbant a két szem helyett,
Adott a sors tiz, szorgcs, uj szemet.
Tiz fürge ujj... örökké nyugtalan...
De a sok szín, a sok fény odavan.
Tiz ujj... a régi, két kis tükörért,
De azokba a világ belefért.
Tiz fürge ujj a szem kettő helyett...
Most mind egy kedves arcon tévelyeg.

Ez itt a haj... vajjon a régi-e?
Ez itt a szem... világít kék színe?
S ha besurran az alkonyi sugár,
A haja most is égő aranyár?
Az arca most is bársonyos meleg,
A tiz ujj busan, tétován remeg,
Ez itt szalag a drága fűrtökön
És ez... ez itt könny, mennyi, mennyi
könny.

GÁCS DEMETER.

A BUNDA.

A nyoletagu huszárpattall portyázás közben piszkos kis rutén faluba kvártélyozta be magát éjszakára. Mikor a főhadnagy másnap reggel szétnézett közöttük, majdnem hanyatt esett a nagy csodálkozástól: a káplár vadonatúj bundában feszített az istálló előtt. Amolyan térdigérő parasztbunda volt: fehér báránybőrből, fekete szegéllyel, — a milyet a módosabb rutének hordanak télviz idején. A főhadnagynak sehogy se ment a fejébe, hogy a káplárra mi módon került a bunda; helyesebben: mi módon jutott a káplár a pompás báránybőr-bundához? Hiszen — tűnődött — nem lehet eráris, mert amióta itt kóborognak a Kárpátok között, nem kaptak új ruhát; venni meg nem vehette, mert nincs miből. Odaszólt a káplárnak:

— Hej, te Héjja! Honnan szerezted ezt a gyönyörű bundát?

A káplár haptákba vágta magát, rántott a jobb vállán, aztán nagy katonásan kibökte:

— Jelentem alássan, úgy került...

— Hogy, te vörös ördög?

— Hát volt... oszt az enyém lett...

A főhadnagy még mindig nem értette a birtokcserének ilyen rejtélyes magyarázatát.

— Vetted?

— Nem én.

— Kaptad?

— Nem.

— Loptad?

— Mentsen Isten! — háritotta el magáról a gyanusítást.

— Hát mondd már, hogy juttottál hozzá?

— Rekviráltam! — kanyarította ki a káplár a nagy szót. Nehéz volt; látszott, hogy amint kijött belőle, egyszerre megkönnyebbült.

— Hallod-e Héjja, nem tudnál nekem is egy ilyet "rekvirálni"?

— De tudnék, jelentem alássan. Van ennek párja még!

— Biztosan?

— Biztosan! — És összecsapta a sarkantyuját. Keményen szalutált, sarkonfordult és eltűnt az istálló sötétjében. Tíz perc múlva már ügetett a hegyoldal felé, teljes fegyverzetben: kardja a nyeregkapához csatolva, karabélyá a nyakában.

A főhadnagynak gyanus volt a dolog, meg kíváncsi is volt, vajjon hogy "rekvirál" a Héjja, hát észrevétlen utánalopózott. Az nyugodtan ügetett a hegyoldalon, fel a tetőig, ahonnan szép lassan leereszkedett a szomszédos falu határába. Mielőtt a szélső házakat elérte volna, megállt és tekintetét körüljártatta a tájon. Szép, hófehér vidék volt, egy széles medence, köröskörül a hegyek meredek bástyáival. A

káplár figyelt. Egy lélek sem volt az egész környéken. Egyszerre egy magányos férfi jött ki a szélső ház mögül és át akart jönni az országuton. Idősebb ruténparaszt volt, térdig erő, fehér báránybőr-bundában.

— Halt! — kiáltotta a káplár.

A paraszt megállott.

— Gyere ide, esues!

A paraszt csak állt, bámulta a huszárt, látszott, hogy nem érti, mit akar.

A káplár most kirántotta a kardját, sarkantyut adott a lovának és teljes galoppban attackozott a paraszt felé. Az rémülten emelte fel a kezét, jajveszékelné kezdett és térdre rogyott a feléje száguldó vörös ördög előtt. De a huszárnak nem volt szándékában bántani. Mikor meilépe ért, szép komótosan visszadugta a kardot a hüvelyébe, leszállott a lóról és jelekkel megparancsolta a ruténnek, hogy vesse le a bundát. Az reszketve engedelmesskedett, a káplár pedig odacsatolta a zsákmányt a nyereghez.

— Most mehatsz! — mondta azután.

Szaladt is a rutén, ahogy a lábai birták és eltűnt a házak között.

A főhadnagy a sűrű bokrok közül végignézte a különös birtokcserét, magához intette a huszárt, kivett a tárcájából egy 100 koronást és megparancsolta, hogy a káplár ezt azonnal vigye a parasztnak — fájdalomdíjui.

És most a huszár vágatott, ahogy csak birta, a rutén után.

Amerikai Magyar Szövetség

Az amerikai magyarság egyetlen közös erkölcsi intézménye, amely betegséget nem fizet.

A esatlakozó egyletek, egyházak és testületek az első 100 tag után 5 dollárt, minden további megkezdett 100 tag után további 1 dollárt fizetnek a Szövetség pénztárába, miáltal tagjai lesznek a Szövetségnek.

Alapszabályért és felvilágosításért írjon az alábbi címre:

Hungarian American Federation

317 SUPERIOR BLDG.

CLEVELAND, OHIO.

MONTENEGRÓ.

Crnagorcok kis hazája
Órült harcát már nem állja;
Lompos farkát minden kecske
Bánatosan megcsóválja.

Vén Nikita olasz földön
Paradézik, s diszes ködmön
Kackiásan feszül rajta.
Népe: ott sir hegyen-völgyön.

Szabad ország szolga sorban,
A mult hire összeroppan.
A királyi atyafiság
Átokká lesz a rabokban.

FIGYELEM.

Tudomásunkra jutott, hogy New York környékén egypár megbízás nélküli alak garázdálkodik és szedegeti a betegeket. Ajánljuk az ottani magyaroknak, hogy kísérik ezeket figyelemmel. Együttal arról is értesítjük a magyarságot, hogy a Dongónak Sas nevű ügynöke nincs. Aki az utóbbi időben fizetett a Keleti államokban a Dongóra és a lapot nem kapja, legyen szives bennünket mielőbb értesíteni.

..Csakis olyan megbízólevél hiteles, amit a Dongó központi clevelandi irodája állít ki, minden más megbízólevél érvénytelen.

JÓRAVALÓ MAGYAROK.

A szökő esztendő első hetében a következő jóraivaló magyarok szereztek előfizetéseket a Dongónak:

Czerman József, Chicago, Kovács Gyula, Primero, Antalics György, Franklin, Badó Sándor, Federal, Szalay Jenő, McAdoo, Takács György, Homestead.

Fogadják mindnyájan a Dongó köszönetét. Rövidesen 14-ik születésnapját üli meg a Dongó s reméljük, hogy a születésnap alkalmával sűrűbben jelentkeznek majd a jóraivaló magyarok. thogy paooe gáfam there is a

CSODABOGARAK.

I.

Hogy Csinalya Egyszerjen

Előszőv vegyen ki a kirakatbul mint és tiszticsa meg, az ablakot belől, és kival. Az ablak ajan tegyen le papiros 100 egy csonak vagy tegyenle szinesvason 100 egy yard nizen meg. a Divad usletbe acz ablakba ajan. Veggen a szövetet és rakiaky a kirakatba, hogy szeben nizen ki a kirakatia.

Először vegyen a ket horok és aluson az oblakba minden aibabra egy 40c a padlotul mutatya M "1". Tegyen ra az ő halmitak tegyen horokra mutatya M "2". itt talal mintakat "3" mos ockasza tela minto a karty akat a toroktól tatra felé mint a Detmer file minto kartyak mutatya M "8". Legyen a Banjo Stripe kartyak a kozepive es a minta kartya minden kéit aldabra mutatya M "5". Most jön az ara kartyak ami mutatya M "6". Minden szövetre a kapiak hogy kelfel akasztaninio mutatya M "7". On kap kartyakat a mien arakat akarra irni ra irhat.

Hogy ha van a üzlet clöt egy kirakat ki rakni lehet nigy Detmer mintakarty aval. Minden aldabra kettő mutatya M "9". Minden tenkyen megtalaya hogyan kel kirakni or aldalon mutatya M "10".

II.

Nagy díjlövest rendezek 1915 Dec. 31. Ken es Jan. 1en Pentek es szombaton kovtkező oijkak lesznek kituzve. A díjak Szombat este 10 Orakor Lesznek ki Osztva Kerem a honfitarsaim Becses Partfogasukat es Egben Kivanok Boldog uj Evet Schneider Joseph Newport Kuglizo es Lovolde tulajdonos.

Honfitárs!

A hollók dicsérik meg a szemedet, ha ellopod a más Dongóját!

Jel.

— Örmester! Mit is mondott magának a vádlott?

— Azt mondta, hogy buta, barom, bugris zsandár vagyok!

— Aztán nem volt részeg a vádlott?

— Biztosan józan volt; mert egész okosan beszélt.

Honfitestvér!

Azt a jégen kopogódat, hisz a Dongó se egész olyan bolond, hogy mindig potyán dongjon.

A Szipka.

— Ejnye de gyönyörű tajtékszipkád van. Honnét vetted?

— Nagyon kedves emlékem. A nagyapám faragta nékem még légenykorában.

Budapesten.

..A .Museum-kertből. (Megtörtént)

Az okos kis baba: Juli dada, te is elmész a háboruba?

Juli dada: Hogy mennék? Háboruba a katonák mennek.

Az okos kis baba: Hiszen éppen azért gondoltam, hogy te is elmész.

Dr. FARKAS GÉZA

1958 Genessee St., E. TOLEDO, O.
5000 DOLLAR BIZTOSÍTÉK AZ ALLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzá bizalommal.

POKOLVÁROS.

Azt mondják, hogy a pokolban
Örök tűz ég, s rémes táncot
Jár az ördög vad csordája...
Tüzes villát, csörgő láncot
Hord Belzebub sok szolgálja.
A földre is jutott néhány,
S munkájukon meg is látszott,
Hogy ördög se tudná jobban,
Mit ők tettek East Youngstown-
ban.

Vig disznóölés.

Disznóölés volt a connorvillei burdos miszter házában, de a miszternek nagyon sok dolga volt a "sapban", hát két bodit bizott meg a disznó megölésével. Az egyik bodi, aki odahaza kisbíró volt s itt közjegyzői "lájsznit" váltott magának, felcsapott hentesnek, mert a közjegyzőség semmit sem hozott neki a konyhára. Hentes is csak disznóöléskor volt, mert nem volt neki "monija" üzletet nyitni. Hát ez a bodi vállalta, hogy megszurja a disznót. A hizott koca rosszat sejtethetett, mert semmiféle csalogatásra, még a kukorica csörgetésre sem akart az ólból kibujni. Azért egy bodinak kellett bebujni az olba s nagy nehezen kilökdöste onnan a disznót. Az udvarban köteleket kötöttek rá s azzal odaerősítették a "porcs" oszlophoz, hogy el ne szaladhasson. A közjegyző ur fogta a fényesre fent kést és beleszurta a disznóba s oly ügyesen, hogy egyszerre beadta a kulcsot. De nem is volt csoda, mert a disznó koca volt s nem azért volt olyan vastag mintha jól kihizlalták volna, hanem, mert anyai örömöknek nézett elébe. Az egyik bodi fogott egy vasvillát s leszoritotta a sertés orrát a földhöz, nehogy a disznó a perzselés alkalmával a nagy melegtől feltámadjon és elszaladjon. Betakarták

szépen szalmával és meggyújtották, de a sertés meggondolta a dolgot — vagy talán a nagy meleg nem tetszett neki — szétrugta az égő szalmát, elszakította a köteleket, amellyel a "porcs-hoz" volt kötve, s elszaladt. Most azután a disznóölésből hajtóvadászat lett. A bodik hajszozták vasvillával és fejszével a vérző állatot, míg végre a disznó vagy kimerült, vagy azt gondolta, hogy az okosabb enged, lefeküdt az utca sarkába és kiadta páráját. A bodik pedig köteleket kötöttek a két hátsó lábára és nagy diadallal húzták haza, s akkor azután sikerült a porzsölés is.

A törzshuszár.

Törzshuszár Erdélyi — ellenséges srappell-tüzön keresztül — hordta és vitte a vezérkar parancsait. Egy álló napig le nem szakadta nyeregből. Hősiességéért meg is kapta az ezüst vitézségi érmet. Az ünnepélyes átadás egy rozoga rutén iskola udvarán történt, a kora reggeli órákban.

Törzshuszár Erdélyi a többi kintüntettel együtt ott állott a piros ágyterítővel diszitett asztal mellett. Az asztalfőnél a kegyelmes

és a pap. Két oldalt a tiszték, mögöttük a törzsszázad legénysége. Az ezüst medáliák az asztalon csillogtak. A kegyelmes előbb beszédet tartott és a fenyőgerincű huszár szemrebbenés nélkül állotta a dicsérő szavakat. Majd a stólas, karinges pap kezdett el imádkozni, mire a törzshuszár ijedten rezzent össze. Először csak a bajuszát rángatta, aztán köhögött és a kardját markolásztta. Amikor a pap áldást osztott a medáliákra, már sehogyse birt magával. Rémülten tekintgetett a papra és szomorú megadással hunyta le a szemét.

Az ünnepség elmúltával megkérdezte az egyik vezérkari százados:

— Ugyan Erdélyi, legyen őszinte és mondja meg, miért ijedt úgy meg a paptól?

— Hát azért instálom, mert én kálvinista vagyok, oszt attul tartottam, hogy még utóbb lenyeleti velem a medáliát: épp úgy hozta elibém a tenyerin, mint a szentelt ostyát!

Földikém!

A misziszed juttassa eszedbe a szökő esztendő, ha potyán olvasod a Dongót!

RIZSÁK JÁNOS PÉNZSZALLITÓ,
KÖZJEGYZŐ ÉS
VÁLTÓ-ÜZLETE

129 SECOND ST.

PASSAIC, N. J.

PÉNZT pontosan és gyorsan küld az ó-hazába. — HAJÓJEGYEKET Európába és Európából Amerikába az összes hajókra elad. — MINDENNEMŰ OKIRATOKAT szabályszerűen kiállít és konzulátusilag hitelesített. — UTBAIGAZÍTÁS, felvilágosítás és tanács INGYEN. Bármilyen reá bizott ügyben pontosan és gyorsan jár el.

AKI VALÓDI MAGYAR BORT AKAR INNI, KÉRJEN

Palugyay J. és Fiai

pozsonyi világhírű cég által töltött és csakis eredeti ládákból szállított borokat.

VIDDER EMIL 40 Ave C.
NEW YORK.

képviselő.

Egyedüli képviselője a **Salvator forrás** ásvány-
viznek.

A Magyar Hirlap gyönyörű naptárát ingyen kapja meg minden új és régi előfizető.

TALÁNYOK.

Mi ez?

Vér *S* *Far*
sa *g*

A megfejtés díja: **egy szép könyv.** A megfejtés beküldésének határideje: **1916. január 27.**

A mult számban közölt talány helyes megfejtése:

Szökő Év.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Lénárt Gáspár, Frank Ignác Weishaus J., Kovács Imre, Hornyák János, Krek Elsie, Maczik János, Osváth Ferenczné, Szaniszló István, Miss Herceg, Czene Mária, Kovács F. Imre, Papp István

A jutalmul kitűzött könyvet **Lénárt Gáspár** (Philadelphia) nyerte meg.

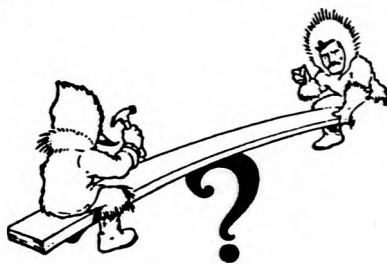
Gyerekezés.

Illi a mamájával sétál, s látja, hogy egy ház előtt sok szalma van fölhintve.

— Miért van itt ez a sok szalma, mamuka?

— Mert az a néni, aki itt lakik, kis babát kapott.

— És olyan nagyon be volt pakolva?

A naiva.

— No igazgató ur, nem vagyok meglegedve a szintársulat szépségeivel. Például a naiva nagyon is öreg és gyűrött arcu!

— Ohó, nézze meg este a szinpadon, ha meg van borotválva.

A lovagterem

Egy ódon vár rozszant termeit mutogatja a vár felügyelője a kiránduló társaságnak. Az egyik teremhez a következő magyarázatot füzi:

— Ebben a teremben tartották meg a 15 és 16-ik század leghiresebb párviadalait, miért is ez a terem a "lovagterem" elnevezést kapta.

Megszólal egy ur a látogatók közül:

— De hiszen négy év előtt, mikor én utoljára itt jártam, egy másik termet mutattak be lovagteremnek.

— Igaz kérem, de mivel az még használható állapotban van, hát átalakítottuk mosókonyhának.

Célzás.

Nagynéni: A végrendeletemet két hónap előtt már elkészítettem...

A jogász unokaöccs: És mire vársz még?

Nagyszerű Könyv Ingyen!

Aki megrendeli a Dongót és előfizet egész esztendőre **két beteg dollárt**, az ingyen megkapja a Dongó jubileumi számát, amelynek bolti ára **két dollár**. Siessen a rendeléssel, ameddig el nem fogy a könyv. A betegek erre a címre küldendők:

DONGÓ

10613 Earle Ave.

Cleveland, O.

Bridgeport város és a M. E. E. Sz. letéti helye.
THE FIRST BRIDGEPORT NATIONAL BANK
OF BRIDGEPORT, CONN.
 Main és Banks utcák sarkán.

CHARLES G. SANFORD, Elnök.
 F. N. BENHAM, Alelnök.
 P. W. WREN, Alelnök.
 O. H. BROTHWELL, Pénztárnok.
 H. C. WOODWORTH, Segéd-pénztárnok.
 F. N. BENHAM, Jr., Segéd-pénztárnok.
 F. W. HALL, Segéd-pénztárnok.

A bank elfogad betéteket kereskedőtől, egyesületektől, valamint magánosoktól. — Udvarias kiszolgálás.

SCHWARTZ B.

2820 E. 79 St., CLEVELAND, O.

KÖZJEGYZŐ. Pénzküldés a világ minden részébe.

HAJÓJEGYEK minden vonalra.
 Mindenféle ital kicsiben és nagyban.
 Vidéki megrendeléseket is elfogad.

Diszokmányt

rajzokat, festményeket, hirdéseket rajzol és fest
KEMÉNY JANOS
 a nagy Dongó rajzolója.

Cime:
 Corner Buckeye Road. &
 East 89 Str.
 CLEVELAND, O.

SCHWARTZ H. VILMO

ÜGYVÉD ÉS HITES KÖZJEGYZŐ
 Iroda: 304 Superior Ave., N. W.
 Lakása: 1832 East 101 Str.
 Telefon: Main 639 és Cent. 6906 K.
 Tel. Doan 2604-R és Princeton 2112-R.

JÓ BOR, JÓ EGÉSZSÉG!
 2633 E. 89 St.

Én, Veterán Pesta hatvanzoros, kiküszök, hogy soha olyan jó bort nem ittam, mint Juhász Pistánál a Boltonon. Azért a ki jó bort akar inni, vegyen tőle. Atreca:
JUHÁSZ ISTVÁN corner Kennedy és E. 89 Str., CLEVELAND, O.

*****
 Laczkó József híres ember:
 A szkunerre láncot nem ver,
 Bátran rakja ki a bárta.
 A mérges meg olyan nála,
 Hogy ki abból jól benyaka,
 Vén korában is fiatal.
 8107 Rawlings Av. Cleveland, O.
 *****

*****
HOTEL MIDDLESEX
 Woodbridge-on (magyarul Ubrics) van Amerika egyik legtisztább hotelja, a melynek **GALAJDA PISTA** a tulajdonosa. Valóságos minta-szálloda.
 Étél, ital s szivar olyan van nála, hogy az embernek hét rőfre nyulnk utána a nyála.
 *****

*****
A. STRASSBURGER and Co.
 Imakönyv, olvasmány, pipa, dohány és más hazai áru sehol nem kapható oly nagy választékban, mint nála.
 925 FIFTH AVE., PITTSBURG, PA.
 *****

Galbos János szalonjában Vigan szól a nóta.
 Pohár hozzá a hegyre,
 A vonó a kóta.
 Aki hozzá betér,
 Meg nem bánja soha;
 Mert Galbos itala
 Nem hitvány mostoha.
GALBOS JÁNOS szalonja
 9204 Cumberland Av., Cleveland, O.

Verhovay Segélyegylet

A LEGREGIBB MAGYAR EGYESÜLET AMERIKÁBAN.
 Fizet 1000 dollár haláleseti illetéket.
 Fizet továbbá \$500 félsegélyt, \$300 csonkulási díjat és 2 évig betegsegélyt.
 Aki családját szereti, álljon be az egyesületbe. Minden felvilágosítást szívesen megad.

GÁBOR ISTVÁN

FÖTITKÁR

320 Jenkins Arcade

Pittsburgh, Pa.

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS MINTA SZIKLA

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK KÖZJEGYZŐI IRODA HAZAI JOGI ÜGYEK

401-403 Jerome Ave.,
 McKeesport Pa.
 110 Smithfield St.,
 Pittsburgh, Pa.

DEMCHAK ISTVÁN

LEGNAGYOBB MAGYAR PALINKA KERESKEDÉSE.

HAZAI BOROK, SZILVÓRIUM, TÖRKÖLY, VALÓDI JAMAICA - RUM.
 AZ E. Á. BARMELY RÉSZÉBE KÜLD ITALT.

8933 BUGKEYE RD. (177 SQ WOODLAND)

CLEVELAND, O.

IRJON ÁRJEGYZÉKERT